

[Poul Møller.]

ger til afløsere. Man ville fylde et hul, der opstår, så længe flyvevåbnet venter på Hawker-Hunter-jagerne fra Storbritannien. I det sidste tilbud, Danmark fik fra Canada på sabre-jagerne, stilles et større antal i udsigt, og der var mulighed for reservedele og reservemotorer. Det ville være hul i hovedet at sige ja til det første tilbud, mener flyverne, men absolut forsvarligt at sige ja, da betingelserne ændredes væsentligt.“

Jeg vil gerne bede den højtærede forsvarsminister udtale sig om denne bladmeddelelse og stiller ham det spørgsmål, om ikke dette reviderer også hans syn på dette spørgsmål.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for deres indlæg og den vurdering, de har givet af den første mødeperiode under den nye grundlov, og jeg skal nu besvare de spørgsmål, der er stillet til mig, og skal også gå ind på enkelte af hovedpunkterne i de taler, der er holdt. Jeg skal bestræbe mig for at gøre det så kort som muligt.

Jeg vil gerne først erklære mig enig i den faktisk enstemmige tillidserklæring til et-kammersystemet, som er kommet til udtryk i ordførernes tale, og jeg vil gerne gøre en enkelt kommentar til den megen tale om det overbelastede folketing.

Sagt med tørre tal er der i den del af det forløbne folketingsår, vi har bag os, fremsat i alt 180 lovforslag, hvoraf de 163 var fremsat af regeringen. Det er ikke nogen rekord. I samlingen 1949—50 blev der fremsat 192 lovforslag, hvoraf 167 af regeringen, og i 1947—48 blev der fremsat 185 lovforslag, hvoraf 162 af regeringen. I den forrige regerings tid nåede vi op på 165 lovforslag i 1951—52, og af disse 165 lovforslag var de 139 fremsat af regeringen. Man vil se, at tallet i år nok ligger i overkanten, men at der ingenlunde er tale om noget ekstraordinært. Dertil kommer, at af de 180 lovforslag var 16 indirekte følger af grundloven, og den forelagte skattereform omfatter jo alene andre 16 lovforslag, således at i hvert fald 32 forslag skyldes ganske ekstraordinære forhold. Hertil kommer så genfremsættelses- og forlængelseslove, som i år har omfattet ca. 30 forslag.

Jeg vil iøvrigt gerne nævne, at af de 180 fremsatte forslag er de 137 gennemført og herimellem de 16, som var foranlediget af grundloven. I 1951—52, altså under den forrige regering, var antallet af gennemførte lovforslag 131. Heller ikke i antallet af gennemførte lovforslag kan man altså sige at der findes noget ekstraordinært.

Jeg har i og for sig forstået, at selve det synspunkt, som på et givet tidspunkt var fremme i pressen, at regeringen har fremsat for mange lovforslag, er forladt og også er forladt af oppositionens ordførere i diskussionen her. Den bebrejdelse, der stod tilbage, var den bebrejdelse, min forgænger, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, fremsatte, at vi ligesom havde stopfodret folketinget. Der tror jeg ikke jeg kan fratage regeringen medansvaret, og det vil jeg heller ikke gøre. Det er en klar ting, at man bør tilstræbe en vis rytme i fremsættelsen af lovforslag, men jeg kan ikke lade være med overfor det ærede medlem hr. Erik Eriksen at sige, at den nuværende regering fik besked den sidste aften før den 1. oktober om, at den skulle være regering. Årsagen til, at det trak så længe ud med regeringsdannelsen, kender det ærede medlem hr. Erik Eriksen. En række ting måtte man umiddelbart i gang med. Vi havde haft en regering, som med rette, sagligt med fuld føje, gennem en hel sommer, næsten et halvt år, havde ladet alle spørgsmål ligge, som det ikke var strengt nødvendigt at fremkomme med. Tages alle disse ting i betragtning, vil jeg hævde, at vi fra denne regerings side har arbejdet under ekstraordinære vilkår, men naturligvis vil jeg gerne give det tilsagn, at vi, som jeg vil tro enhver anden regering, for kommende folketingsår vil tilstræbe bedst mulig rytme — dermed forstået takten, i hvilken lovforslag indbringes for det høje ting.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Frederik Lynge, der nu så smukt tolkede vore to grønlandske kollegers følelser efter dette folketingsår — og jeg tror, jeg kan gøre det på både regeringens og kollegernes vegne her i tinget — sige, at vi gengælder den tak, det ærede medlem rettede til det danske folketing. Vi har alle glædet os over samarbejdet med de to repræsentanter for det grønlandske folk. Personlig er jeg ikke i tvivl om, at der hermed er knyttet et